Година V | Царградъ 1871 Іуній 7 | Брой 23

МАКЕДОНІЯ

Листъ за политикѫ и книжевность.

МАКЕДОНІЯ ще излиза единъ пѫть врѣзъ седмицѫтѫ, въ Сѫботѫ.

Цѣна прѣдплатена за годинѫ 4 бѣлы меджидіета, а за шесть мѣсеца 2 и половинѫ както въ Цариградъ тукъ тъй и на всякдѣ по вѣнъ.

Единъ листъ има 2 гроша.

Писма не освободены отъ пощенскѫ платѫ и наружванія за вѣстникъ не сѫдружены съ прѣдплатѣтѫ не ся пріемѫтъ.

Всяко поружваніе и изискваніе, за все що ся отнася до Македоніѭ, ще ся отправя исключително до редактора и издателя П. Р. СЛАВЕЙКОВА.

Подписка-та на спомоществованія-та става въ Цариградъ, въ Писалището на вѣстника, Асма-алтѫ въ пиринчіятъ у Джамлѫ-ханъ № 15, а по вѣнъ при отредены-тѣ настоятели, които отговарятъ за вѣстникъ-тъ.

Статіи и писма за общеполезны работы вмѣстяватъ ся безъ платѫ, стига само да сѫ снабдены съ вѣрны подписы. За частны извѣстія плаща ся по гр. 2 за реда

На настоятелитѣ ся устѫпва по пет на сто отъ цѣнѫтѫ на спомоществованіята като сѫбержтъ отъ три спомоществованія на горѣ и гы издѫржатъ.

☞ *По причинѫ на прѣмѣстваніето на печатницата ни минѫлѫтѫ седмицѫ ако и да издадохмы листѫтъ не пристигнѫхмы обаче да го распратимъ въ пощѫтѫ на всякдѣ и за туй просимъ снисхожденіето на почитаемыть си читатели и абонаты, които не сѫ получили листоветѣ си отъ прѣминѫлый брой, тѣ ще получатъ съ тѫзи пошѫ и дѫата и за напрѣдъ врѣзъ зетыть мѣрки ще иматъ найредовно всякѫ седмицѫ листоветѣ си.*

Остатки отъ сиичерството на Фенерцитѣ.

Послѣдната поща ни донесе извѣстіе за едно доста жалостно приключеніе въ Воденъ, което направи твърдѣ лоше впечатлѣніе на всичкы въ Цариградъ Българи, и което е непріятно не само за всякого Българина, но и за всякого който желае доброто и напрѣдъкъть на имперіѭтѫ. Когато всичкы българскы епархіи отъ Македоніѭ иматъ своитѣ прѣдставители тука въ Орта-кюю, които съдѣйствуваха въ изработваніето на Устава и чакатъ да изберѫтъ Българскый Екзархъ. чудно и непонятно нѣщо е да слушамы че епархіитѣ на тѫзи прѣдставители немогѫтъ еще да ся отървѫтъ отъ деспотизма на фенерскытѣ владыцы. Тази анормалность, тази неправилность оскърбява всякого Българина, защото му показва че има още Българскы епархіи които стенатъ и пѫшкатъ подъ тежкыйтъ яремъ на фенерскытѣ владыцы, че тѫзи владыци сѫщо като вълцы, като намѣрятъ стадо въ нѣкоѭ заглъхнѫлѫ горѫ или въ нѣкоѭ дълбокѫ и устраненѫ долинѫ нападатъ врѣзъ него съ нечутѫ ярость, давятъ го, и го терзаѭтъ немилостиво доклѣ го истръшкатъ.

Воденъ една отъ чисто Българскытѣ Епархіи въ Македоніѭ, има злочестинѫтѫ да е малко отдѫлна и устранена Епархія, а еще и да е близу до границытѣ на Грѣціѭ, та за това пегли отъ всичкы Българскы Епархіи тя е най-много страдала и страда тежко и днесь както отъ буйството на моралійскытѣ пропагандисты, тъй и отъ коварствата на тѣхнытѣ отъ Фенерь съюзницы. Има около петь годины отъ какъ жителитѣ на тѫзи Епархіѭ и особенно тѫзи въ градътъ Воденъ сѫ дошли въ съзнаніе за родътъ и народность-тѫ и сѫ поискали да въведѫтъ родный си языкъ въ черквытѣ и училищата си, но ето до този день и часъ. и слѣдъ издаваніето на высокыйтъ Имп. Ферманъ, тѣ не сѫ сполучили това ако и да сѫ много и много прѣтърпѣли. Колко пѫти тѣ училище Българско си отвариѫхѫ. колко пѫти ся молихѫ и просихѫ попе въ единѫ отъ единадесетѣ черквы що иматъ въ градътъ си (и отъ които осмытѣ седятъ затворены) да имъ ся дозволи да ся молятъ Богу по языкътъ си и не бы! Прѣди годинѫ посилихѫ да отворятъ единѫ отъ затворенытѣ черквы, по силомъ бихѫ гы и гы исѫдихѫ, и когато най послѣ единъ отъ жаркородолюбивы-тѣ граждане, въ нѣманіе на друго срѣдство, устѫпи собственыйтъ си домъ за Българскѫ Черквѫ и училище, жестокы-тѣ гонители на Българщинѫтѫ нѣмаше що да сторятъ на това. Великата Черква, тази майка нѣщо си наричана, дойде имъ на помощь като посегнѫ да пораби Българщинѫтѫ въ този градъ съ едно бесчеловѣчно писмо, което прати до слѣпытѣ си послѣдователи и заблудены еще българи, чрѣзъ което писмо отлучаваше отъ черквѫ-тѫ онѣзи които ся не повинуватъ на насилственото ѝ хотѣніе да ся отрекѫтъ отъ языкъ-тъ и народностьтѫ си, и що е еще по-жестоко възбраняваше имъ и да ся ровятъ въ гробоветѣ дѣто лежатъ бащытѣ имъ и братіята имъ!

И пакъ, като да бѣхѫ малко нѣщо тѫзи злостраданія на Воденцы, приготвили имъ и другы еще по тежкы, за да поразятъ съвършенно въздиганіето и заякваніето на Българщинѫтѫ, тѣ скрояватъ слѣдующійтъ адскый планъ: показватъ ся като задобрены и устѫпчивы къмъ Българитѣ, и тъй примамватъ гы да оставятъ прибѣжището си да служатъ въ частенъ домъ и да отворятъ единѫ отъ затворенытѣ черквы дѣто и служили торжественно на петдесятницѫ; но на вторѫтѫ недѣлѭ когато были въ черквѫ и отправяли богослуженіето си, безъ да сѫ гы прѣдизвестили и заврѣтили дохождва каймакамынъть съ до 30 души заптіета въ черквѫ, въ срѣдъ богослуженіето имъ и извыква на заптіитѣ „*удрѣте бре що гледате*“, и тѣ захващатъ съ дрѣновытѣ тоегы, а самъ каймакамынъ съ камшикътъ плющялъ кого дѣ свърне! Горкытѣ богомолци выкали и пытали “*що ищешь отъ насъ, Ефендимъ? — На вѣнъ отъ тукъ! кого пытахте и сте влѣзли тукъ да ся молите! — Оставѣте ны*, молили ся тѣ, *да си свършимъ молбѫтѫ и да излѣзимъ*, но нѣмало кой да слушѫ. Заптіитѣ като затворили двѣтѣ врата слѣдували да налагатъ молящытѣ ся, не само мѫжіетѣ но и женытѣ. “Могѫ и смѣѭ да ви кажѫ, (казува една дописка отъ градътъ) защо приличаше на Рахылинъ плачь, выковетѣ и плаковетѣ на малолѣтнытѣ дѣчица стигахѫ до небесата. Кротькытѣ дѣчиня като ся поплашихѫ притърчахѫ да си пригрѫнѫтъ майкытѣ си, а като учудены незнаяхѫ кѫдѣ да ходѫтъ и що да правятъ; ся распусиѫхѫ кой на горѣ кой на долу и подиръ мало врѣме едвай ся присобрахѫ, кога ке се видиме кому косаса нечупена, кому глава строшена, кому рѫкѫ.....“

Слѣдъ този актъ, когото ся въздьржамы да именувамы, нѣкои отъ Воденцы избѣгватъ и отиватъ въ Солунъ да ся оплачатъ отъ тѫзи жестокость на каймакамина, но той за да запрѣдвари и прѣдрасположи Солунскыйтъ мютесарифинъ и Валіята, телеграфиралъ че Българитѣ въ Водинъ ся възбунтували и ся противили на властьтѫ. горкытѣ тѫжители улавятъ гы и гы затварятъ и тамъ неиспытаны въ тьмницѫ.

Това жалостно събытіе може ли да го чуе человѣкъ и да не ся нажали и да ся не възвълнува сърдцето му отъ негодованіе? Българитѣ колкото и да сѫ търпѣливы най-послѣ и тѣ сѫ человѣци, и тѣ носятъ сърдца. и мѣстната власть не помысли ли че таквозь едно неприязливо поведеніе можеше да направи да тече кръвь и вѫтрѣ въ черковѫ и вѣнъ въ градътъ? И кой е причината на това ако не лукавыйтъ владыка, който, служящъ ся съ единъ властникъ, който не отбира ни вѣкътъ въ който живѣе, ни духътъ на Правителството на което е служитель? За жалость и тѫзи таквызь злоупотрѣбленія въ Македоніѭ сѫ ежедневны и прѣдставляватъ тази провинціѭ като че да не е въ Турскѫтѫ Дьржавѫ! Ный си наумѣвамы страданія-та на Струмиенцы, на Охридчани и онѣзи на Неврокопчаны, които ще стане осьмь цѣля годины бѣлъ свѣтъ не сѫ видѣли отъ владишкытѣ насилія и гоненія, вѣрзаны караны и запираны ся скапванѫ въ тьмницытѣ. Нашитѣ Македонскы братія и сънародницытѣ на въ южнѫ Тракыѭ отъ нѣкоѭ годинѫ насамъ теглятъ нечуены теглила отъ насилиятa на гърцытѣ владыцы и на нѣкои отъ послушнытѣ тѣмъ мѣстны власти, които вдаваны на лукавытѣ тѣхны внушенія не показуватъ никакво почитаніе къмъ свободѫтѫ на съвѣстьтѫ на царскытѣ подданицы.

Грѣцкы-тѣ владыци наежены врѣзъ Българи-тѣ, вліятели прѣдъ мѣстны-тѣ власти, гонятъ съ неимовѣрнѫ ярость Българскый языкъ и Българскѫтѫ народность. Ако да опишахмы за въ три мѣсяцы само онуй което правятъ грѣцкытѣ владыцы съ нашитѣ Българи направили быхмы цѣлы томове книгы, при прочитаніето на които да настръхнува всякому косата. Вчера еще дойде единъ и плачешкомъ ни расказваше какъ въ Ксантскѫтѫ епархіѭ (Скеча) въ селото Малко Габрово владыката, прѣди въскресеніе затворилъ пьрвыйтъ и най-вліятелень отъ селенытѣ и го дьржалъ въ затворъ 15 дена за да го принуди да сплаши селенытѣ да му платятъ парытѣ, и тъй щѫтъ не щѫтъ взема 2700 гроша по 18 гроша на вѣнчило, но не ся задоволява съ това, а подпрѣтва ся да истреби отъ черквѫтѫ въведенныйтъ Българскый языкъ, и най-напрѣдъ улавя та запира попътъ, а послѣ проводилъ да выкатъ на хьокюмата и даскала който, като чува това, напуща училището и ся удалечава отъ селото. И тъй сега въ това село отъ петдесятница на самъ и черквата и училището сѫ затворены; а ето година станѫ и минѫ отъ какъ попътъ отъ Булгаръкюю нѣшка и стене въ заточеніе на Метеорскытѣ мѣнастыры?

Всичко това и толкозь другы угнѣтенія вѣршатъ гърцитѣ владыци по Македоніѭ и въ Южнѫ Тракыѭ въ ожесточеніето си отъ издаваніето на Им. Фирманъ, затварятъ черквы, затварятъ Българскытѣ попови, гонятъ учителитѣ, влачатъ по пьрвытѣ хорица отъ тьмницѫ въ тьмницѫ. сѫблачатъ немилостиво хората и вдѫхватъ трепетъ и ужасъ въ сърдцата на Българскытѣ населенія. Въ цѣлѫ Македоніѭ и прибрѣжнѫ Тракыя ся прѣдставлява печалного зрѣлище на единѫ истинскѫ борбѫ на съвѣстьтѫ на народътъ противъ сиичерството на фенерскытѣ калугеры. Най-голѣмото зло е че Македонскытѣ наши братія, хора сиромаси и безсилни, въ ограниченѫтѫ си тамъ сферѫ, като гледатъ че мѣстнытѣ власти сѫ почти всякога съ владыкѫтѫ, мыслятъ че тѫзи гоненія отъ грѣцкытѣ владыцы не ще да сѫ противны на Правителството, когато системата е че тѫзи варварскы гоненія и притѣсненія сѫ противни на началата, на законытѣ и на духа на Правителството ни.

И дѣйствително, Царското Правителство е влѣзло въ пѫтьтъ на цивилизаціѭтѫ и е пріело началата на европейскытѣ правителства еще когато уничожи сиичеритѣ. То е пріело свободѫтѫ на съвѣстьтѫ, и доказателство че ѭ прилага искренно е това, което гледамы да става въ Цариградъ. въ самый центръ на правителството. Тука гледамы черквы православны. католишкы, ерменскы, храмове притестанскы, хавры еврейскы, джамія турскы да ся намиратъ единѫ до другѫ на 10 крачкы разстояніе въ сѫщѫтѫ махалѫ. Ходжата выка на минарето, ерменскый клисарь пѣе прѣдъ вратытѣ, камбанытѣ звонятъ въ православнытѣ черквы все въ едно и сѫщото врѣмя. Всякой е свободенъ да вѣрви въ който черква иска, и да служи по който языкъ иска: Свободата на съвѣстьта е прочее пълна въ Цариградъ, когото трѣба да подрьжаватъ всичкытѣ части на Имперіѭтѫ, но това ли видимъ и чуваны ный днесь отъ по вѣнъ?

Друго едно начало на правителството е щото всичкытѣ подданицы да сѫ равни прѣдъ законытѣ, никой подданикъ да неможе да угнѣтява другы подданикъ, никоя народность да неможе да притѣснява другѫ народность; всичкытѣ подданици сѫ свободни да дѣйствуватъ безпрѣпятственно въ прѣдѣлытѣ на законытѣ. Управителитѣ не сѫ вече както бѣхѫ едно врѣмя, да колятъ и бѣсятъ както имъ скивне, но сѫ пратени да бдятъ внимателно врѣху испълненіето на законытѣ, които искатъ, щото никой по-силенъ да неможе да оцеправдува по-слабыйтъ за да има тишинѫ и благоденствіе въ Дьржавѫтѫ. Султанътъ е нашій-тъ Господарь, нашій баща, иска нашето благополучіе, нашійтъ напрѣдъкъ; неговътъ интересъ, интересъ на повѣренѫтѫ нему отъ Бога Дьржава е да сѫ всичкытѣ му подданици честиты и никой да не прѣзира законы-тѣ кои-то сѫ Неговата воля. Тѫзи прочее грѣцкы владыци, които гонятъ по Македоніѭ и по-другытѣ мѣста Българскый языкъ Българскѫтѫ народность, които Султанътъ припозна съ своитѣ высокъ фирманъ, правятъ нѣща противны на царскѫтѫ волѭ, и тѫзи мѣстны власти, които спомагатъ владыцытѣ, сѫ хора которскѫтѫ волѭ, и тѫзи мѣстны власти, които неразбиратъ длъжноститѣ си. Правителството неможе освѣнь да ся оскърбява за сѫществованіе-то на таквызь неправилности; но то е извинително до единѫ стѣпень, защото нѣма еще просвѣтени властници, които да сѫ проникнѫты отъ свободолюбивытѣ царскы закони и да управляватъ съобразно съ тѣхъ. Таквызь хора ся не правятъ като законы-тѣ съ едно прадіе, но съ врѣме, чрѣзъ въспитаніето. Единъ днешенъ управитель на нѣкой градъ по вѣнъ който сѫ е въспиталъ, като е былъ въ служеніе при нѣкой старъ подобенъ нему управитель, вѣнъ въ тѣснѫтѫ сферѫ на провинціалный животъ, отъ гдѣ ще ти разбере той свободолюбивы закони и начала, а еще по-малко и какъ да гы тури въ дѣйствіе: той зине онова което е видѣлъ отъ господаря си. Съвсѣмъ това, Правителство-то е длъжно да не търпи никакъ злоупотрѣбленія-та които правятъ грѣцкытѣ владыци въ дьржавѫтѫ кога научи че сѫ станѫли, и да не допуща на мѣстнытѣ власти да ставатъ орѫдія на таквызь тиранія, кога-то тѣ сѫ пратени да защищаватъ народа отъ таквызь злоупотрѣбленія противны, както казахъ, на волѭтѫ и на правителството си Н. И В. Султанътъ.

Българскытѣ прѣдставители отъ Македоніѭ сѫ тука и виждатъ отъ близу че това какго казувамы е тъй. Ако правителството искаше да гы остави да ся измѫчватъ подъ фенерскы-тѣ владыци, щеше ли да тури въ фирманътъ 10-ый членъ, щеше ли да дозволи щото всичкытѣ Македонскы Епархіи да си пратятъ тука прѣдставители и да правятъ въ Орта-Кюю Уставътъ за Българскѫ-Екзархіѭ? Злоупотребленіята прочее които ставатъ въ Македонскытѣ Епархіи сѫ плодъ на интригытѣ и на вліяніето на грѣцкытѣ владици прѣдъ мѣстнитѣ власти, които не отбиратъ длъ-

жноститѣ си по ругинѫ и по невѣжество, и не отъ напрѣдванието и напрѣдующето ни Правительство.

Това като е туй, сирѣчь като отъ единъ странѫ Правительството иска всякой народъ въ дѫржавѫтѫ да си изма своето народно духовенство, да се учи на матерній си языкъ, да се не притѣснава отъ никого, като иска управителитѣ да бѫдѫтъ умни и вѣрни испълнители нѣ това Царско желаніе, като е издало за устроенієто на Българскѫтѫ Екзархіѭ высокъ Фирманъ; а пакъ отъ другѫ странѫ, въ Македоніѭ грьцкытѣ владыци вѣрлувать еще подъ Българитѣ, гонѣтъ языка имъ, затварѫтъ училищата и черкви-тѣ и попове-тѣ и учители-тѣ имъ, и оголвѫтъ всякакъ спромасытѣ и това съ сѫдѣйстието на мѣстнытѣ власти, какъ трѣбва да направѫтъ Македонски-тѣ Българи за да исправѫтъ тази неправилность конто и тѣмъ тежи и на правителството срамъ докарва?

Трѣбя нѣрвомъ да знаѭтъ и да вѣрвѫтъ че теглата конто страдѫтъ сѫ противни на царскѫтѫ воліѭ и желаніе. Послѣ това да си не ограничавать въ жалбытѣ и оплакванѣта си само въ мѣстото си, дѣто владыцитѣ сѫ по-силни отъ тѣхъ, чрѣзъ вліяніето си надъ мѣстнытѣ власти, но да отиватъ до Валіата и ако и тамъ не намѣрѫтъ правдѫ да ся отнасятъ въ Цариградъ до самайтѣ Великъ Везиръ, който безъ друго ще обѣрне вниманіе на състоянієто имъ. И ще покаже цѣръ на болкытѣ имъ.

Началото на Народноститѣ.

"На послѣдне врѣме Нѣмскытѣ вѣстници обнародвахѫ много членове и съ много примѣри доказвахѫ че свещенното и достолюбимото по теоріѭ начало на народноститѣ, на дѣло въ много отношенія е не извѣршвано, и въ много пакъ не толкозъ износно, като прѣдопрѣдѣлено да раздроби на много малкы дѫржавицы голѣмытѣ диесь държавы, които сѫ благополучни само за това защото политическы отричатъ туй начало.

Съ много пакъ примѣры доказахѫ и това че бездосадното и въ равнозаконіе сѫжитіе на много и разны народности въ единъ и истѫ дѫржавѫ ползувать и самытѣ тѣзи народности, кати гы тура въ съревнованіе коя отъ коіѭ да ся покаже по-напрѣдующа и по благосъстоятелна.

Примѣрътъ на Испаніѭ които испадѫ и отслабѭ за това само, защото ся домогваше и търсяше прѣобладаванието на едно само племе и религіѭ, примѣрътъ на Италіѭ и Австріѭ конто за това истото сѫ линѣли и линѣѭтъ и, отъ другѫ странѫ на голѣмытѣ Американскы Съединени Държави, които сѫ станѫли най-силны и благополучни за това истото, защото допущатъ въ нѣдрата си свободното и бездосадно сѫществованіе на всякаквы племена и вѣроисповѣданія, сѫ наистинѫ твърдѣ поучителны за онѣзи които съ вниманіе каквото ся пада и безъ прѣдразсѫдъкъ изучаватъ срѣдствата чрѣзъ които днешнитѣ народы могѫтъ да бѫдѫтъ честыти и благополучны.

Вниманието проучваніе на тѣзи примѣры е най-вече нуждно и износно за насъ источнытѣ народы, които отъ теченієто на станѫлытѣ чрѣзъ толкозъ вѣкове промѣненія смы прѣдопрѣдѣлены нѣкакъ да съжителствуваемы помежду си въ единъ и тѫзи дѫржавѫ, подъ едно и това Правителство и отъ истото това тѫй да кажемъ принуждаваемы са необходимо да ся минуваемы въ любовь и обожаваніе на равнозаконіето и свободѫтѫ, споредъ реченієто: "което тъ мразишь не прави го другому.

Въ най постыдно и жалостнѣйшебезуміе и противурѣчіе бы падѫлъ онзи народъ на Истокъ, който бы отрицалъ на другъ нѣкой, тѣй да кажемъ, съотечественъ и съжителственъ нему народъ, свободѫтѫ на развитието и привилегынитѣ, които той за себе си подсвоява, и яко бы даже да не вспомнямы че като ся домогва на едно таквозъ нѣщо, той самъ съсипва основанѫта на собственнѫтѫ си силѫ и самостоятелность, като принуждава чрѣзъ това другытѣ съжителны народы да възлагатъ надѫждытѣ си на чуждытѣ и да желаѭтъ и да гледатъ какъ да ся отървѫтъ отъ притѣсненѫта и неправдытѣ на конто ся считатъ да сѫ жертва.

Ный днесь имамы памѣреніе да исчерпаемъ отъ примѣрътъ на Елзаскытѣ жители най-спасителното за источнытѣ народы поученіе, урокътъ т. е. че никакъ не е не възможно щото единъ народъ инопленеенъ, отцѣпенъ насиственно отъ народнѫтѫ си цѣлокупность, народъ който да е отъ едно сѣвсѣмъ друго происхожденіе и отъ другъ языкъ, и който има историческытѣ си въспоминанія сѣвсѣмъ враждебны и противуположны на онѣзи конто има народытѣ които го е покорилъ и завладѣлъ, чрѣзъ свободны и розвозаконны постановленія, възможно е, казвамъ, да ся сдомаши тъй силно и въ таковозъ тѣсно съединеніе съ завоевателя да дойде, щото самоволно да стѫпва въ редътъ на брянителитѣ на отечеството и до реброто на завоевателя си да ся опѫтчава и буйно и съ най-голѣмо ожесточеніе като най-враждебствующъ инопленецъ да ся біе противу единородцытѣ си, които напраздно го канятъ да вспомни старото си происхожденіе, и тѫзи си народность.

Ако и Нѣмци по происхожденіе и по-языкъ Елзаскытѣ жители въ послѣдніѭтъ бой бѣхѫ най-непримиримитѣ врагове и непріятели на Нѣмцо-прусытѣ, и принесохѫ всичкытѣ възможны жертвы, за да ся не отдѣлятъ отъ благополучното си съ Фрнескытѣ народъ съжителство.

Ето прочее една необорима и тържествующа дохватка противу онѣзи конто ся мѫчатъ да всѣкытѣ подозрѣнія при Ч. наше Правительство, че е не възможно ужъ разны-тѣ подъ неговъ-тъ скипетръ народы, да рѣшатъ въ единодушіе и да ся спобратимятъ въ искренѭ прѣданность къмъ общото си отечество и Правителство, и ный мыслимъ че испълняваемы единъ святѫ длѫжность като препоржѫвамы тѫзи дохватка на съотечественицытѣ си, молитствующе да по даде добъръ плодъ и да убѣди народы и Правителства, че наистинѫ основа на Дѫржавытѣ е правдата, споредъ Латинското изреченіе Justitia regnorum fundamentum.

Разумѣва ся че народытѣ желаѭтъ и твърдѣ праведно славѫтѫ и величіето всякой за свойтъ народъ, и искатъ пѫлнѫ свобода за развиваніето на собственнѫтѫ имъ народность въ миръ и благозаконіе, но управяваны добрѣ, отечески и праведно въ равнозаконіе, и подъ сѣнкѫтѫ на едно и сѫщо Правителство, благополучествующе вещественно и наслаждающе са нравственно на всяко спокойствіе никога нѣма да възмечтаѭтъ да съсипятъ всичкы благодѣянія на които ся наслаждаватъ, за да търсатъ праздны сѣнки и блъжванія въ промѣняваніето на участъкъ си, конто не сѫ никакъ нуждны за славѫ и благополучіе на особеннѫтѫ имъ народность, както най-явно показватъ това чудеснытѣ дѫржавны съединенія на Американцытѣ и Швейцарцытѣ.

Пека прочее никакъ не ся двоеумимъ народи и Правителства на Истокъ да допущаемы на всичкы сѫжителны народы съвѫршенното и бездосадно развитіе на особеннѫтѫ имъ народность, защото това не само че нѣма никакѫв опасность, когато законоположенѫта сѫ праведни и равнозаконны, но еще и направа Дѫржавѫтѫ много по-силнѫ, по-богатѫ, по славнѫ и по-благополучнѫ, чрѣзъ възникваното така по-необходимость съревнованіе на всякой единъ народъ по-ощраванъ отъ другытѣ въ найблагородното надпарваніе, за да не остане по-долень отъ сѫжителны-тѣ и съотечественнытѣ си народы въ найполезното и спасителнѣйшае напрѣваніе къмъ всичкытѣ добрины на цивилизаціѭтѫ.

Мѣстата които населяваемы сѫ срѣдоточіето и тризнището на всемірнѫтѫ търговіѭ, и тъй по тѫзи само причинѫ неможемъ да отбѣгнемъ да нѣмамы за сѫжители не само миліонытѣ отъ разны народности и вѣроисповѣданія на народы съотечественны намъ, но и много тмотысещы отъ всичкы по вселеннѫтѫ племена и вѣроисповѣдания.

Ще каже че, необоримата сила на работытѣ ни принуждава да обыкнемъ свободѫтѫ, равнозаконіето и правдѫтѫ, понеже съ тѣхъ само ще можемъ да ся управляваемы добрѣ и безъ терзанія и единъ другы кланія, откѫрмуваны и отхранваны, тъй да кажемъ, отъ самѫтѫ природѫ и прѣдопрѣдѣливаны за братско сѫжитіе и за свободното си и бездосадно развиваніе въ благозаконіе и равнозаконіе, на коѭто сѫществованието е не обходимо за общото на всинца ни благополучіе и удкченіе. „ *(К-плисъ)*

Нѣколко пріятелскы писма.

IV

Колко на жасо и да ви забѣлѣжихъ, се можете да се увѣрите, драги пріятелу, отъ трѣтото ми писмо, че гражданскытѣ ни животъ тука въ Цариградъ не е на степень, който може да ни благодари. Поменѫхъ ви, коіи сѫ и причини-тѣ на това. Но сѣтъ живѣе въ надѫжда. И ный благодаренне на съвременното развитіе, трѣбва да живѣемъ въ вѣра и да се крѣпимъ въ надѫжда, че за напрѣдъ столицата на Османската Имперія ще бройи нѣжду свободнитѣ си граждане и хиляди Българе, които сѫ вѣрносты къмъ прѣстола и съ възвышени граждански добродѣтели, ще бѫдѫтъ достойно прѣдставителство на народытѣ ни прѣдъ царството и прѣдъ другитѣ образовани лица и народности. Туй, за което ви говорѫ одавно се рѣбѣзи. Отъ кого? — Трѣбва ли да ви поменѫ името на Цариградското Българско Читалище.?

Това име — азъ разбирѫмъ тука лицата, персоналытѣ на идеата Читалище—достойно іе за едно таково почитаніе и уваженіе, съ което ный — мислѭ това сѣкой ще признае — въ дненната си незрѣлость не умѣемъ да го почетемъ. Разбирамъ, че едно учителско тѣло трѣбва да работи за книжнината и науката; вѣрвамъ, че и едно чиновнишко тѣло има време да се занимава съ различни книжевни работи, а изящно іе да поменѫ, че іедна книжевна дружина много дѣлгуба по опрѣдѣлението си на народытѣ. Сичко това лесно іе да се разбере, и, ако іе за хвала, да се хвали. Но да живѣе и да работи толко живо, мѫдро и постоянно іедно тѣло Книжевно, образовано отъ мѫлди *трьговци*, това іе дѣло кое-то за да оцѣнимъ достойно не трѣбва брьзо да прѣшемъ. Наистина това сѫ сѣѣтли знаци на патриотизмъ и приятелитѣ на Народъ-тѣ си могѫтъ само да се радѫватъ, кога срѣщатъ такыва бѣѣзи у Българитѣ.

Лицата, коіито съставяватъ Българското Читалище, се сѫ отборъ мѫлди момци отъ различнитѣ краіове на отечеството ни и сички сѫ одушевени съ пламена любовь за Българско-то образованіе въобще, и частно за тукашно-то население. Кога влезешь въ засѣданието имъ, гордѣешь се, че си въ тѣхната срѣдина, които по значеніе-то, кое-то си прѣдставѭтъ че има, по красната става и по величествената тишина, които владѣе, чини ти се възвышена, а кога послѣдва сѣ обичната редовность размѣсваньe-то на мисли и сериозно спрозождаѭщи изказанитѣ идеи, ти ражопештешь на вѣнкашни-тѣ спекулянти, коіито сѫ, когато іе дума за народъ, зрѣли и сѣвѣстни академици. Шеста година слѣдва какъ този отборъ мѫлди, при проведената си свобода — както говореше елинъ отъ почетнитѣ членове на това заведеніе— и това іе истина като дѣѣ и дѣѣ четири,—рѣкохъ, шеста година слѣдва, какъ размена мисли и рѣщава въпросе, коіито сѫ за умна и нравствена полза на народытѣ ни. Азъ имахъ чѣстьта да бѫдѫ нѣколко пѫти на засѣданията и съ благодарение слушахъ какъ се мисли за образованието и на най-отдалеченитѣ ни страни Цариградъ. Както сѫ никъ членоветѣ образовани по различни мѣста, тѣй имъ сѫ и погледитѣ врѣхъ питанъята различни. Но и отъ елегантна Франция, и отъ свободна Швейцария и отъ класична Елада успоеваитѣ начали, сичкитѣ се исказватъ да се намѣрѫ и уловеи едно: *какъ да се научатъ и образуватъ по-скоро Българетѣ.* Трудътъ на тѣзи мѫлди поборища за наука, тѣхнитѣ жертви, тѣхната волья и тѣхното постоянство направиха много и много да попрогледнатъ и онѣзи страни, конто духовния и непріятель бѣше доказалъ до тамъ: да зиборавать и іезикъ и писмо. Разумѣвате, че мислѭ на Македония.

Хиляди книги до сега іе подарило това заведеніе по училищата на нѣшатѣ братія въ тая земя; много учители іе поддрѫжвало и неуморно іе изравствено работило и работи да се разбѣѭтъ чужди-тѣ планове и секога съ надѫжда: да ли ще и Македония да познае че й іе чужда грьчка-та народность и грьчкото писмо. А трѣбва ли да ви поменѫ, че по поводъ на това толкозъ почетно отъ мене заведеніе и сичкытѣ ни дѣлове покръха нему полобни, отъ който сѫщо тъй очакваме богати жытви? Но за да увѣѭвамъ сичкытѣ ли дѣла достойно и да покаже още по силно, че въ неговитѣ гръди бушѫтъ жива искри и за общата Българска просвѣта, то ни даде—има вече осьмъ месеци—и ісдно новременно списаніе „Читалище," кое-то ный трѣбва признато да посрѣщнемъ, защото ни носи просвѣта и напрѣдъкъ.

Ако ви говорѫ тъй общо за Цариградското Българско Читалище не мислете Господине И. . . че забравихъ да ви кажѫ, че по го мрачи грижи и за възпиваньe-то на живота ни въ Цариградъ. Та направо искрѣ-ни-тѣ и добрѣ разбрани-тѣ желанія за тоза високо учени и дѣлбоко изравствени Митрополити, високи училища, образовани граждане, богати трьговци, прочути кантори, великолѣпни прькви, — това, което би покизвало въ столицата че единъ народъ живѣе животъ достоенъ на човѣкъ-тъ, това увѣряваамъ ви, неправо това и іе за което се толкозъ трудатъ младитѣ ни тукашни трьговци. Но тъ сѫ умни да разумѣѭтъ, че тяя хубость може да излезе само отъ просвѣтената народна маса, за това и нематъ граница на работата си; повторяваамъ ви: тѣхната дсвизъ іе просвѣщение-то на Българето. Нека почетенъ достойно за това, туй заведеніе и нека пожелаемъ отъ него да се роди и іедна Българска академіа на науката и искуствата.—

Частно и като нарочно за Цариградско-то ни население, а тѣй и за населението ни около столица-та сѫществува тука знаете, и Благодѣтелно братство „Просвѣщеніе." И това братство заслужва не по малко народното ни уваженіе. Пѫлно и то съ патриотичнитѣ чувства да види населението ни вѣтрѣ въ Цариградъ на равенъ степень у сичко доброто съ другитѣ народности, а около Цариградъ обезбѣдено отъ грьцизмытѣ, плува срѣщато най-бурнитѣ таласи, минава чрѣзъ сичкытѣ бѣди и неволья и неманье-то, кое то ну иде отъ нашето незнаніе и пакъ не се отчайвай. Съ волни помощти полѫрва 10-15 бѣдни ученици на наука въ столицѫ, гриижа се за недѣлни училищта да просвѣщатъ пристиатитѣ самъ тамъ по махнитѣ Българе; подрѫжа двѣ училищта въ Цариградъ нѣколко около Цариградъ, дети на самъ и на тамъ за срѣдства и никога не луна: уморихъ се. Азъ нарочно искахъ да вниана въ работа-та на това дружество и увѣрѭвъ се, че то може да даде много голѣмъ успѣхъ на засилваньe-то въ столицата, спига само да ина срѣдства. Като недостатъкъ, като една празнина на това тѣло видѣ ни се тоа дѣто то не бѫрой по нѣжду членоветѣ си и Цариградскитѣ ни граждани. Мислѭ, че нема по-славно дружество за почетнитѣ ни Господни въ столицата, колкото да сѫ членове на това хубаво ниие: Благодѣтелно братство. Съ единъ мѣсечекъ, какъвто и да іе, влогъ, тѣ би бали утѣшени въ свѣѣстьта си, че помагатъ въ развитиетo на онова дружество, въ което диесь тѣ, а утрѣ ини други денъ ще живѣѭтъ тѣхнитѣ синове и дъштери, още и че испълняватъ іединъ дѣлгъ, който дѣлгуватъ на Отечеството си.

Азъ щѫ завршѫ това писмо съ тѣзи редове: никога не трѣбва да оставимъ іедно богато лице да мине край насъ безъ да му неразсѣимъ полѫгѣ, които имаме и очакваме отъ тѣзи двѣ Цариградски дружества—Читалището и Благодѣтелно братство—съ разнесенієто си гледаме да го подбудимъ на жертви, какъвто и да сѫ, защото-то безъ пара нѣкого добро не става. А бѣлете увѣрени, че, ако можеха тѣзи двѣ заведения да расположатъ съ іединъ приличенъ капиталъ, какво познаваѭ че съединявать въ себе си и трудъ, и волья, и постоянство, дѣла-та би нѣмъ дали плодове, какви-то могѫтъ да очекватъ сами истинскитѣ приятели на народытѣ ни. Приемнете молѫ ви се и вий на себи си тоа трудъ, защто-то той іе іедно родолюбиво дѣло.

Дунаваломовъ.

Казанлъкъ 17 Маіа 1871.

Пріятелю Г-не Славейковъ

Най-важното, най-главното нѣщо, което могѫ ви писа отъ тука диесъ е, че градъ ни зѣ да ся по нарѫжда; прѣпирнѫти и неспоразумѣнія между гражданытѣ, туку-речче поутихнѫхѫ; и щолытъ на споразумѣваньe-то излѣзе на бѣло, ако поще сичкото *хамсиз* излѣзе на рѫда. *"Нѫма чако да не си е вѣзадо на рѫда. "Касно, че здраво и трайно, а не на прабѣрзъ, че гнило*.

Тука искамъ, да ви кажѫ, че столичнитѣ ни до нейдѣ изравнихѫ искрѣвилостѣ на неспоразумѣнѫтѣ си, и сѫ приближаватъ да ся възродѫтъ общественнитѣ работы, които вече сѫ отстѫпили на управленієто на единъ 12 членна комисія.

На какви основы и съ какъвѫ цѣль сѫ сѫставя тая община, азъ отстѫпамъ на основателитѣ й да іѫ публикуватъ, и да освѣтлятъ множеството за прѣдначертанѫта, и ще ся ограничѫ, да ви кажѫ сѣвсѣмъ друго нѣщо, — резултата който отъ първото споразумѣваніе поще на съотечественицытѣ

не любы не сдѣлъ. Своей отъ насъ тушы не дозволю позвать отъ безрукостью и безмолвіемъ, и не до послѣдняго отъ тебе сдѣлаю. Да чтобы по-значному работы не вмѣнять, и чтобы не сдѣлать да сдѣлаю, и чтобы не сдѣлать, кого до нихъ одно не вмѣнь, то тебѣ отвѣтствовать сдѣлаю, у кого тебе до слова.

При первомъ нашемъ сверхсуѣнцѣ нашемъ до прадуумныхъ такъ гладкомъ нашемъ, вмѣнуя дѣлъ одного прыка и полаурнѣнъ, вмѣнуя дѣлъ одного гладкомъ прыка, по сказанности за раскуръ тай, что-то всѣхъ на нашемъ.

Тай-то затворяхъ другъ другъ прыка и на самой гладкомъ нашемъ сказъ на чистотѣ тай-то не сдѣлъ. Тройка, исслѣжимъ сдѣлъ нашемъ службы, кодно Гъ-ка учитель Ф. Вокъ сдѣлъ сказанности нашемъ на дѣлъ гладкомъ и по-затрясности съ нашемъ сдѣлъ, сдѣлъ нашемъ, по-затрясности съ нашемъ сдѣлъ, сдѣлъ нашемъ по-затрясности съ нашемъ сдѣлъ, сдѣлъ нашемъ до сказанности, и по-затрясности съ нашемъ сдѣлъ, и еще по-любой дѣлъ нашемъ, и по-затрясности съ нашемъ сдѣлъ, и по-затрясности съ нашемъ сдѣлъ, и по-затрясности съ нашемъ сдѣл

щы отъ всенародушнѣтѣ му и духовно высокѣ возѣ за да направѣдуватъ и благоденствуватъ честоты-тѣ народи, подъ сѣнке-тѣ особено на настоящийтѣ благополучно царствующій августѣйшій ни Царь и баща Султанъ Абдул-Азисъ Ефендимисъ, комуто Царството да ся прослави и продѣжи на вѣмъ вѣковѣ, Амиинъ!

Тій се, Г-не, наши-тѣ мнѣнія, желанія и тежніи политни, и ако е нужно на всякы случай ни слабѣвамы и вы отъ имоющимаемы да прѣдставите това нѣщо, гдѣто е потрѣбно.

Приемѣте прочее искрены-тѣ ни привѣтствія и остаемы съ всѣко почитаніе.

Ваши своечестеннящи.

Слѣдватъ 26 подписа и общинскый печатъ.

Въ отговорта на помѣстенѣтѣ въ листата ни донѣскя изъ Ловичъ, както и на пратенѣтѣ до сборята писма отъ сѣщото мѣсто за сѣмѣтѣ работѣ испратяемъ ни ся за обнародване слѣдующы-тѣ документы.

Ловечъ. 7 Декемврій 1868.

Преосвященнѣйшій Епископъ Ловческій Г-нъ Иларіонъ спорѣдъ призованіето, което му направи Цариградската Българска общини ще въ Цариградъ за да спомѣга и да съдѣйствуя за нарѣждането на церковнѣтѣ наши работы, и ся молимы щото сѣдѣлъ малко пакъ да ни ся исправиши. Тѣжко като ся въспользуваны отъ тоа благопріятенъ за насъ случай сѣщимъ да извѣстимъ чрезъ настоящето сѣ. какво Неговото Преосвященство въ растояніето на осьмнадесетото сѣ годишно тукъ пребываніе жиякъ както подобаша на чинитѣ му, да служи вѣрно и сѣдиакне (на Высокословното наше правителство) на Державнѣйшаго нашего царя и съ признаность къмъ высокыятъ му престолъ, честно и цѣломудренно съ нихнѣмъ си и благодерелъ, на всичкыты благопріятелъ и на никого, нѣкой предъ и непріятность и студенность не докара; приложе съ любовь и олагоскоиность всичкы насъ, честенъ и любезенъ, на комуто жиякъ въ тѣзи Епархіи. За това му ся дава това свидѣтелство писмо подписано съ нашыты подписы за да ими достовѣріе.

Стояко Пановскы, Конко Марковъ, Х. Мочо Неиковъ, Мариноу Димитровъ, Тено Попов, Дино Попов, Христаки Попов, Дуко Попов, Атанасъ Неко Дерешки, Христо Дѣдов, Коцу Жишуъ, Марино Хуковъ, Петко Христо, Миро Попов, Христо Попов, Цвятко Тревуъ, Рачо Христо, Иванъ Попъ Захарій, Петръ Попъ Иванов-ров, Стоян Цвятко, Протопопъ Попъ Лукъ, Протопопъ Попъ, Попъ Стефанъ, Попъ Анастасъ, Денчо Мончовъ, Попъ Кичко, Всичо Стойнъ, Бенчо Бакъ, Дино Стоянов, Михаль Дамчов, Рачо Тодоров, Дойко Колевъ, Стоянъ Довидов, Русе Стойнов.

Село Батошы 2 мух. печати, 40 подписи—Божишки 2 печ. 8 под. — Лотоково 2 печ. 11 под. — Абдашица 2 печ. 14 под. — Врачешъ 2 печ. 9 под. — Гедотица 2 печ. 9 под. — Рошково 2 печ. 7 под. — Липница 2 печ. 11 под. — Урудин-ти 2 печ. 6 под. — Кравово 2 печ. 7 под. — Новоково 1 печ. 8 под. — Шушенен 1 печ. 8 под. — Оглошица 2 печ. 14 под. — Сопде 1 печ. 9 под. — Кокурково 2 печ. 8 под. — Сербково 2 печ. 3 под. — Корково 2 печ. 7 под. — Атлаи-тишъ 2 печ. 8 под. — Кораъ 1 печ. 9 под. — Вышрово 2 печ. 9 под. — Правецъ 1 печ. 10 под. — Гравеча Етрополъ 4 печ. 20 п-д. — Село Лувиъ 2 печ. 11 под. — Брусешъ 2 печ. 10 под. — Ивоуръ 2 печ. 10 под.—Тетешешъ 1 печ. 27 под.— и 2 печ. 8 подписи.

—Ный долоподписанымѣ жители въ богохранимятѣ Ловческій Епархіи, вѣрни и покорни рабы, на благоутробнѣйшаго и милостивѣйшаго нашего царя и самодержеца *Султана Абдулъ Азиса Ефендимиса*, на когото Всемилостивый Богъ да продлжи дните му и да укѣпи непоколебимы державнымятъ му престолъ.

Прочее, като ся научихмы отъ нашый-тъ духовный Архипастырь Свято-Ловчискій Г-нъ Иларіонъ, какво Высокаты Порта като рѣшилъ церковнышъ ни Българ. въпросъ и удовлетворилъ желанието на нашыятъ народъ. И ный волѣнно и единодушно ся нашый духовный Архипастырь единмахмы рѣшѣ къмъ Всемилостиваго Бога, да сахранѣ Августѣйшыятъ нашъ царь Абдулъ Азисъ, и да укѣпи неговото царство вѣчно и непобѣдимо.

Сърдечно и безпристрастно извѣстявамы знрали неговo Богоугодіе, какво отъ когато смы ся сдобыли съ тоя нашъ духовный пастырь, ето че ставатъ 17 годиѣ; всегда и непрестанно мы е поучавалъ и совѣтувалъ пастырски, да си исполняваме длъжностяты на православнѣтѣ наши вѣрѣ, и длъжностяты на Августѣйшаго и крѣпчайшаго нашего царя. И ный съ неговыты духовны съвѣты смы го слушали, като неговы духовны чади; и ето че ся направихмы на неговo врѣмя, отъ както е дошѣлъ на всяко село церкови и училища. А освенъ тѣзы благогодни заведенія и за народа полезны работы, но ни е направилъ никои еполы на церковнышъ-тъ ни въпросъ, нито никой постреди отъ епархіотѣты му, каквото по другы мѣста ставахъ; но всегда ны е закрилилъ, като отецъ духовны си чади. Заради това и ные изразяваны благодеряніето си и казваны спорѣдъ Апостолъ Павла; „таковъ нѣмъ подобаше Архіерей.“

Заради това като остаемы благодерни и задоволни, желаемы и за напрѣдъ да не ся лишимы отъ Неговo Богоугодіе и тѣй оставаемы за всѣгда благополежны и о смы.

Вѣрны и покорни рабы и жители на Ловчанскаята Епархія.

1868 Декемврій 1 Орханіе (Новъ градъ.)

(Слѣдватъ) 5 мух. печати и 25 градски подписи.

Прѣнежателъ-тѣ на гореизложены-тѣ писменни свидѣтелства бѣха всенародно подписаны въ листата до сборята и въ донѣскя-тѣ до насъ почитаемы го-пода, какъ става тѣй че въ разтояніе на 17 годиѣ той е бѣлъ добръ, достоинъ и любимъ и като такъвъ засвидѣтелствуваме с отъ всичкы-тѣ съморачкыты имъ подписи, а стамѣла лошъ могалъ когато вече не е бѣлъ при насъ и слѣдователно не е можелъ да имъ направи лошавинкыты отъ които ся оплакватъ.

Настоящи отговорта на туй попытваніе ще бѣде любопытенъ, но ако и взаимеженъ той не изглежда отнова тъжно впечатленіе което ни направи туй дато видѣхмы че много отъ подписаны въ послѣдніты писма противу Н. Пр. съ подписаны и въ пратѣ за подтвѣрждение благодарностѣтѣ си отъ него. А това не показва освѣнъ желаетѣтѣ негостоятелностъ на нѣкыты умѣ пѣтріоты! Много хлѣбъ ще ядемъ ный еще докъдъ ся осъдимъ какво трѣба да правимъ, и какъ и нога да го правимъ!

Волны помощи за пострадалитѣ въ Струмицѣ отъ пожара

На 16 Августъ 1869.

Опредѣлени за Комисіія, по Августа 1869-тѣ годинѣ, отъ Сѣятый-тъ Българскый Синодъ, да приемимъ родолюбивыятѣ Българскы общини и лица да дойдѣтъ на помощь за пострадали-тѣ отъ пожара Струмичалія, както и врѣмено извиритѣ мы; но понеже нѣкои отъ прикаченыты закоснѣла да ни внесыты собраната имъ помощь, а нѣкои и да днесъ не ся обадилъ, за това и закъснѣхмы да обнародамы имената на подарителитѣ. Днесъ като ся исчерпаха надѣждыта за повече нѣщо по помощ, рѣшихмы да обнародамы имената на родолюбивы-тѣ подарители, общини и лица, сѣщо както и ся забѣлѣжени отъ всѣко мѣ то. — Собрано-то количество, както ся видѣ по-долѣ изсчака ся на гр. 24,639 50. Цариградскы текущи пары, което количество са и внесе на пострадалитѣ грѣшу доказателства.

Цариградъ Юлія 4 = Ота комисіятѣ.

Кишиневъ *1870 год.*

Спорѣдъ Окружного писмо отъ Българскый Св. Архіерейскый Сѣборъ доброволна помощь за пострадавшитѣ отъ пожара въ градъ Струмица слѣдва:

Кишиневскый Монастырь исгдесетъ	руб.	50
Ст. Ушаковъ	„	50
Николай Ивановъ Кишиневскый	„	10
Сжеми Гавриловичъ Тирговица	„	10
Иванъ Стаховичъ Ивановъ	„	10
Сто и предесетъ	р	130

Отъ Букурешкѣтѣ Общини

Архіеней Погонію Панаретъ Рашесъ	гр.	620
Г-нъ Мариноу Бенни	„	620
„ Христо Георгіевъ	„	930
„ Михаль Колони	„	6 0
„ Теодори Попазоглу	„	216
„ Докторъ Геор. Атанасовъ	„	124
„ Николай Христу	„	124
„ Димит. И. А. Сазмогъу	„	62
„ Иванъ Д. Кантарджіевъ	„	32
„ Николаи Герасимъ	„	124
„ Принцъ Мастиканти	„	130
„ Радуканъ Димитріу	„	108
„ Ст. Ив. Адесковъ	„	510
„ А. Бизиеровъ	„	162
„ Георги Николопуло	„	124
„ Димитр. Б. Морату	„	124
„ Лазаръ Калиарджеску	„	90
„ М. Евстаціади	„	54
„ Григорь Ат. Пьонимовъ	„	124
„ Ст. Данковичъ	„	54
„ Д. Подиверди	„	50
„ Димитр. Зиси	„	30
„ Лазаръ Секу	„	20
„ Геор. Гулеску	„	36
„ Стерю Георгіади	„	60
„ Х. Ив. Х. Стефовъ	„	108
Гроснене, Влашки курсъ		5436

Волны помощи отъ пострадалитѣ въ Струмица отъ пожарь 16 Августъ 1869.

Сѣбрани въ Ц-ла отъ раз. гаръ. и пр. гр.		4.1[illegible]
„ Абдашкы Есенъ Галата	„	54
„ Бекадеи Есенъ Г. и П. Паз.	„	5 0
„ Отъ Тулча 22 подписи	„	2.[illegible]
„ Вѣнна	„	1.660
„ Сиеновъ 20 р. х.	„	2.[illegible]
„ „ Одеса 43 112	„	1.[illegible]
Продаенъ и горнитѣ отъ Букурешъ	„	9.[illegible]
Кишиневъ	„	1.951
Всичко	„	24,639

Оставката на Патріарха.

Единъ отъ грѣцкыятѣ вѣстницы дава слѣдующыятѣ свѣдѣнія за работытѣ на Патріархѣтъ. — "Миналыи петъкъ сѣбраха ся въ Патріархіятъ св. Синодъ и Народный Съвѣтъ. Тѣхнито свышнишіе и съразумѣшніе было по слѣдствіе на тоа дѣто че, шестьтѣ членово що бѣхха ся оттегнали отъ тоа Съвѣтъ трѣбало да ся турятъ на мѣстото имъ другы, и избирателното сѣбраніе трижъ сѣбирало за тѣзи цѣль не могло да извирни нищо за това, понеже най-мирно избранынѣтѣ отъ него шестъ мѣжа тутъкъ си дали оставѣжъ си, и вторый пѣть отъ избранытѣ такожде не поофирнѣ шестимо, гриюта прѣежъ в другытѣ си дадохъ такожде оставыйтѣ, а въ третій пѣть по сѣ обр-зуча сѣбраніе; поради всичко това състояніето на черковнытѣ и народны работы пристигна въ много лошо положеніе, като слѣдствіе на тѣзи сѣрамышленія пна да сѣобщимы слѣдующето: Онѣзи конто сѣ ся оттегнали отъ Съвѣта шесть членове задѣлжаватъ ся да подкачатъ пакъ работѣтѣ си еще за три мѣсеца; о между тоа растояніе св. Синодъ на едно съ народный Съвѣтъ сѣ дѣлжны да ся погрижатъ за пзиибрѣваніе на сѣодны мѣрны за да ся поправи разваленото състояніе и за да ся сѣбере народнытѣ Сѣборъ който прѣсѣче работытѣ си. Ако ни за това трибѣсчно разстояніе тѣзи двѣ тѣла — св. Синодъ и народный Съвѣтъ не извѣршатъ нѣщо слѣдствено за тѣзи работы, и разстроеното състояніе на черковнытѣ и народны работы не дене пьрвото си устройство и очакваното улучшеніе, рѣшихмы ся и двѣтѣ тѣзи тѣла сирѣчь св. Синодъ и народный Съвѣтъ да бездѣйствуватъ.„

Отъ три четыри дена на свыѣ скежжъ пакъ грѣцкытѣ вѣстницы съ оставѣжъ на Н. Св. Патріархъ Грѣцкый и най много недѣкыйтѣ и пиотый между тѣхъ *Неологосъ* вика та пиче и сѣ каси и дуны не вамѣрна съ кото по достоинству да исполкетеи и исполнѣ Българитѣ, като виновники на тѣзи голѣмы за тѣхъ злочестіе. Наиновытѣ на наиийтѣ сѣбрать въ обвиненіта че Българитѣ стиваятъ причина да ся сѣсипе Православнаята Черква и таквазъ щото не може да бѣжче нѣкой безъ да ся усмихне. Та ни наумѣна наиновытѣ на онзи сѣтешнѣ който като видѣтъ че колѣбата му горѣла, раздрать си ризатѣ и вѣкатъ че *сѣтнатъ ся сѣгрилъ.* Но; сѣвѣтъ не ся е сѣгрилъ Чиро Неологъ, не ся е сѣсипала Православнаята Черква, но сѣ ся сѣгрилъ дѣнтѣ на Грѣцко-Фенерскѣтѣ исправѣжъ власть и ся сѣсипа своеволѣто на Цариградскытѣ Патріархъ, — и то не е болѣчъ на смѣрть.

Жално наистоина да слушаны терзаніето на нашытѣ сѣбратія но по-жално е че нѣмамы що да имъ кажемъ за растухъ осѣбна да ны наумѣчъ да сѣбѣкатъ по малко щедѣ за да не бы голѣмата тъга за нещастіето имъ нѣщо да ны поврѣди. Осѣбнѣ това вый ома да зибѣлѣжимъ и тѣмъ какво и на Н. Святѣйшество че нѣмать право до ся сѣпаваятъ голосъ отъ Българитѣ. че тѣ сѣ виновники на туй нещастіе за Ч-рквата, зашото, съсъ всичко що имать прѣзъ Българитѣ, сѣвѣтъ кнди и разумнѣтѣ могатъ да сѣдѣлатъ че не Българитѣ. Но накыдѣ-сѣкаи напрѣдъ-ность на Н. Св. е голѣто лишава Цариградскыятѣ прѣстолъ отъ пастырсѣчѣдѣкъ. Защото прѣкѣрашіи кѣмъ на Н. Св. и не го оставиши да сѣмыка Вселенскый сѣборъ той ся сѣрди и сѣ дѣва оставѣжъ; но що сѣ крини Българитѣ за нестрѣнѣтостьта на Н. Святѣйшество?

— Освѣнъ това вый ся научаваны че Н. Святѣйшество не си дѣлъ оставѣжъ по никоѣ другы причины, но защото го нѣлъгали и всѣсѣсѣтѣно го излъгали, че Б. Порта одобрила Установъ на Българскаята Екзархія и че си избирѣлъ Екзархъ и по заповѣдь на В. Везиръ Екзархъть щѣлъ да отиде на Патріархіятъ за да го одобри Патріархъть, и сирѣчъ-тъ старецъ за да не стане жертва на недоразумѣніи дева си оставѣжъ. А то ще кажѣ че оплакванта останка на Н. Св. не е освѣнъ игра на свыѣ гарни пакъ, който интригувѣтъ спорѣдъ какта сами са *Неологосъ* повиква, да ся непобѣре другъ Патріархъ, да напусѣжъ Синодъ и народный Съвѣтъ дѣлата на черковного управленіе и сѣтуй да увлѣкатъ Порта и Българитѣ, като ны обвинѣтъ прѣдъ сѣвѣтъ че тѣ сѣ причина за нарѣждаваніето на Православнаята черква, и тѣй да ны принудатъ да пристанѣтъ на тѣхното искѣніе за Вселенскый Сѣборъ. Но мислатъ ли умницытѣ гарни че сѣ такъвъ чиу-тъсы уйдурмы ще могатъ да избѣгнѣтъ отговорностьтѣ дѣто си играѣтъ тѣй сѣ Черковнѣта и ѣ сѣсипватъ сами?

— Щѣнъ си дѣлъ оставѣжъ Патріархъть рано на другѣта сутрѣнѣ непзвѣстны рѣка изсѣкли хубавыятѣ высоны дрѣви които украсѣвахъ колко годѣ смиренынѣтѣ двѣ Патріаршескы храмѣ. Грѣцкытѣ вѣстницы грозно пиноваятъ тѣзи които са направили туй свѣстѣтѣство, и като че искатъ пакъ да го отдадатъ на Българитѣ или на Карамадіотѣ, но знатѣ какъ отдавать това на нѣкои духовны лица но не по-духовны причины; искатъ да кажатъ че тѣзи дрѣви; съ раскошенѣто си прѣчали на нѣкои въдѣлѣвѣщи да ся сѣгедѣвать и по тѣхно тайно нарѣчаніе са насѣчены. Но колко е истино това не знаемъ. Колкото за насъ ный бы отдали това пакъ на нѣкои умыслѣ какваты са проявилъ въ другыятѣ домогадѣ на гѣрцытѣ и и обѣчно у вѣстницытѣ да раздразнятъ грѣцкыятѣ елементъ прѣдставующе Патріархъть като опустошаемъ. Но кои са опустошаятелятѣ ако не бы пакъ сами сѣрцитѣ?

— Въпросътъ за кесарійскый владыка въѣзда въ единъ по-другъ фазѣ. Като си дѣлъ заявѣнно оставѣжъ назначенѣйтѣ за по Кесарійскѣ Архіевскый владыка и си прѣста отъ Синодъ, Патріархъть проглесилъ Кесарійскый въ прѣстолъ за единствующъ и казалъ на Кесарійцытѣ че ще ся погрижи за доброто исполненѣ на въпросътъ.

— Завчера въ Недѣлѣ Арменцытѣ праздмувахъ твѣрдѣ тържественно на Хюкарбиеклеси 11-та годишнѣ отъ подтвѣрдѣнѣто на народнытѣ имъ уставъ. Учениціте отъ Армѣнското дѣвческо училище на Стамати, като посѣтили мѣстото на сѣбраніето, минѣли послѣ отъ тамъ съ управителя на училището въ гостѣмѣтѣ градинѣ на Стефа на Персиянин при Зиотъ-ую на Бююкъ-ре. И. Прѣвѣс. Генералъ Игнатіевъ посѣтѣ съ старицѣтѣ си почели съ прѣсѣдателя на градинѣтѣ и гоститѣ и на отношеніе Н. Прѣвѣсходителство подарили за решеніе на училище 1,000 франка. Не е сѣсѣ прѣпалъ ны който Н. Прѣв. изпиа спонѣ дроты нѣлъ учебнытѣ заведенія на Българитѣ и Българитѣ въ градѣтъ ни, за което и Н. Н. ще ся благодѣнѣе ся произвѣсъ ду нѣкоѣ-тъ нозъ отъ дѣвѣтѣ тѣзи народны сѣ въ столицѣтѣ.

— Спорѣдъ сѣдѣлѣйта на *Kyrie d'Orsay* Ариеноалолишата риспра, благодѣрение на повиратѣлнитѣ старанія на Великый Вези-Аали-паша и на вѣнскый посланикъ Г. Фрѣ-ръ, наскоро щѣла да ся изправи. Сѣ-стаяжъ-то спорѣдъ-ямѣ Папскато Бъ-ла Versurus ще ся прѣнѣаци сѣщестѣнно. Хасбуръ ще ся прѣтѣше отъ патріархскыятъ; поручителства конто изискваше Тѣ за черковныятѣ стѣжанія на Арменско-католицытѣ Черкѣвъ ще ся дадѣтъ на В. Порта, колкото за избирѣнѣто на епископытѣ и патріархо, кандидаты-тѣ ще ся прѣдстѣ-ватъ отъ народа на В. Порта, които ще избѣ-ватъ тѣхъ конто искѣ; Епископытѣ ще ся потвѣрждаватъ само отъ Патріарха, а тѣй Пана, *при* това еще единъ опрѣдѣлѣно закѣ-та ще ся изданѣ за епископытѣ, и поручителството на училищата ще ся възложи на Правителството. На кратко ако всякѣ прѣпѣ-ность такъвъ единъ край ще ся дѣле на тѣ зи доста врѣме протекаѣ въпросъ.

Разны новины

— Малко по-малко Франція прѣстава ся обращи на себе си вниманѣто на цѣлы-тѣ свѣтъ сега тамъ на политическыятѣ тряпо-ки лѣзнатъ человѣци, които са были дотолѣ на нѣмъ нотато тя сѣ начисле въ смѣрдѣ на ны. Като прѣмѣнаемъ тѣзи мѣжы, костоваемъ просѣтъ за формѣта на Правителството и то вече голѣмъ претендѣнты да могатъ ся домогнатъ на власть. Наполеонъ пре-стрикочнѣто си изгдѣ слѣдѣ изнесѣ-то Френскый народъ, въ който оправдава ся-ся, и сѣвала вѣнчкѣта прѣнцыя на сегашнѣ-то Правителство. Орлеанитѣ такожде ми-гуватъ и тѣ и въ въдержавѣтѣ и въ на-лишѣтѣ Сѣборъ.

— Жулъ Фавръ расправилъ до прѣдсѣ-вѣтелитѣ французскы въ другытѣ державы-на окружно писмо въ което изнага при-чинытѣ на възбунуваніето въ Парижъ. Го-редѣ него туй възбунуваніе произходѣ-ло въ *нарѣдъ: отъ натрупуваніето на 300 хиля-бодницы, които были сѣбрани, въ Пирата* работѣ въ врѣмето на Парижкытѣ, отъ ко-тригѣтѣ на Якубницытѣ, които надлѣзѣ-ли 31 окт. и 22 януарія, и най-послѣ отъ мѣтѣ-народното сѣкружаваніе на работѣницытѣ.

— Въ Австрійскыятѣ раинсрѣтѣ постѣ-да жестока борба между *установницытѣ* и Нѣмци и тамошото Министерство, кое-то наклонно къмъ Федерализмѣ. Нѣмцытѣ не-ма намѣрѣни задоволніе при цара чрѣзъ-дрестѣ който му подѣсѣли пекъ нѣмъ се-ка ранѣсрѣтѣ да заключи, щото да се-допусне на Правителството да бере дѣ-а то ще каже да го принудѣ да се-ро-остаѣжатъ. Но вѣди ся че Нѣмцытѣ не-да успѣваѣтъ въ тѣзи работѣ, защото на-тоза въпросъ вышестѣсѣто въ ранѣсрѣ-отъ страна на Правителството.

— Въ Испанѣтѣ вѣстникъ *Новъ Свобо-Печата* одобрѣвѣ политикѣтѣ на турското-вителство, което ся отъвра отъ покрови-*ства на западнѣтѣ сили*, за да стане с-по-нечо прѣстѣ въ въ...

Истѣй вѣстникъ мѣлѣ че, за сега то-нѣмъ никакъвъ страхъ за нѣкоѣ криза-западнѣтѣ, и че вѣлѣнѣто на вѣдѣкытѣ-о уничтожено съвѣршено.

Отъ другѣ страна *Старый Брегъ* ста-мохаиедѣнското сѣсѣдѣніе като по-ниимѣжливо нежели съмнѣтелѣто прѣтѣ-на Русѣйя.

ИЗВѢСТІЯ.

Долоподписани-тѣ вземаемъ чести извѣстимъ че съставѣнѣто на 1863 год. Търговско Дружество.

Въ Варна подъ наименованіе

М. Х. и Попповичъ

ся раздѣли и остава за частна сѣмѣйна Управленіе на Хр. Попповичъ, Бѣлгарско само за напрѣдъ ще давать довѣріе.

Варна, 31 Мая 1871.

Марко Х. Вѣлчуп
Х. Захарій Тонов
Хр. Попповичъ

— Комисіята за осиромашѣлитѣ и бѣ-жарѣтѣ за послѣдѣнъ пѣть пѣвѣстила-жителитѣ на осиромашѣлытѣ Кисаръ Хо-Аса, щото най-много въ 15 дни да ся-рабіотъ — Енед и 31-й Мая въ понѣдѣ-да ся прѣдставятъ прѣдъ нѣсѣ и сѣтѣ-199-й и 200-й членове отъ Търговскы-дѣкъ подтвѣрждаватъ пасловѣта на въ-тѣ си заемы, понеже що ся изиирѣ-конищѣ за онѣзи конто ся несѣбрали-горнитѣ зонатели както и за-конто ся вмѣрватъ по въ...

Комисіята надъ осиромашѣлитѣ.

Редакторъ и Издатель: П. Р. СЛАВЕЙКОВЪ.

Извънредна притурка на "Македонія,, Отъ брой 23-й

Варшавъ. 1871, Юній 8-й,

Дали и шарены сѣ распрамѣтѣ на грьцкитѣ вѣстницы да оставатъ на грьцкыйтѣ Патриархъ и почти всичкитѣ като земать предъ отъ тоя сѣбыйи жестоко нападатъ на насъ Българитѣ, чо ный сме были причина за доле черногата на туй лошо положеніе. *Неологосъ* даже тури подъ въпросъ *имал ли черен бисъ или нѣмча* и всякаква чи лошотѣ *черна*. Да отговаря человѣка на такавзи [illegible] всякото на послѣдне сѣ позволяваме [illegible] вѣстницы да плещатъ было бы нѣ[illegible] толожъ трудно колкото сутъ: но ако [illegible] и ако не можатъ нѣкой лѣки разумни хулиніе; [illegible] ный сме [illegible] [illegible] не мы оставатъ сѣ лошотѣтѣ [illegible] сѣ [illegible] [illegible] и искатъ кенчото и да [illegible] нѣй не прѣкѣнна сѣ [illegible] подъ тѣхъ? Ако нѣй сме было гибели и тѣхъ Черкезъ, тѣ трѣбо да сѣ благодарѣ отъ това дѣто сѣ отегелили отъ нейзѣ [illegible] и заповѣдъ сега да ги оидатъ безъ [illegible] какъ ще ги нарѣчатъ и освѣтатъ; [illegible] и, че безъ каса не могатъ и както [illegible] чо порели нашего отдѣленіе по сѣ[illegible] [illegible] Черкезъ, то не ще да може [illegible] [illegible] дежитатъ да сѣ сѣзнаятъ черкезъ, и [illegible] сиы ный тамъ е Черкезъ? Прочее ви [illegible] [illegible] да да изразимъ тѣзи неприятности, колкото отъ вашѣ страна вси ный сме [illegible] [illegible] сега да сѣ присѣдимятъ братлѣ [illegible] на нашата Екзархія и да прѣмахнатъ Устанкъ! Бѣдуки и безпокуенъ сме [illegible] [illegible] другъ отговоръ можемъ да дадемъ нѣй [illegible] [illegible] сѣ сѣрдѣчнитѣ опитвания на нашѣтѣ сѣ [illegible] [illegible] богато отъ всичко що до сега нѣй [illegible] [illegible] на едно не зехме ѣ сериозно вниманіе, [illegible] [illegible] сѣ сѣбутуватъ единствено да пъкатъ: *Бѣгомъ подъ насъ та подъ насъ!* Нѣма при [illegible] чувала и приключайтѣ на тѣзи вѣзъ [illegible] [illegible] *че и да дружата колко да го бѣде*

— Пѣрвецѣ, нѣкои отъ кесарійскатѣ Е[illegible] [illegible] като сѣпарилятъ въ *Неологосъ* [illegible] [illegible] сѣ изложеніе за своитѣ си В. Черкезъ [illegible] [illegible] казвать въ него на едно вѣсто що [illegible] [illegible] по-прѣмѣнатѣ Българи, (като по-[illegible] [illegible] че Кесарійцитѣ сѣ всякакто на Кіевъ [illegible] [illegible] за цѣли изучаванѣто на народный [illegible] [illegible] (?) нѣмъ, когато сѣатрать като [illegible] [illegible] на пѣмѣшествѣнѣтѣ пѣлнѣнѣ, [illegible] [illegible] 21 мая и 22 *іюнія*, и най-послѣ отъ [illegible] [illegible] на сѣгурнѣ на работѣнѣтѣ.

— Въ Австрійскыйтѣ рѣнкерхъ вѣсти [illegible] [illegible] на [illegible] [illegible] Нѣмци и тамашнѣто Министерство, кое [illegible] [illegible] Федерацѣнѣ. Нѣмцитѣ [illegible] [illegible] на нѣмѣрѣна зелоюсѣе при царя чрѣ[illegible] [illegible] адресатъ който ну подвесѣ нѣма нѣ[illegible] [illegible] *Неологосъ* [illegible] [illegible] Нѣтрійскый Съ[illegible] [illegible] [illegible] [

ша. Истыйтъ пароходъ е донесъ и много Африкански животны; каквото кимилскы птичето, кимилопардали всякакъвъ видъ птицы и др; които Хѫдивътъ прищи на Н. В. Султана, за да украсятъ Императорскѫтѫ зоологическѫ градинѫ.

— Грѣцко-то Правителство назначило до сегашнийтъ си тука посланникъ Г. А. Рангави за посланникъ въ Парижъ, а за посланникъ тука назначава Г. Трикупи. Имп. Правителство отказа да пріеме Г. Трикупи за посланникъ, понежо е былъ министръ на вѫтрѣшнытѣ дѣла въ врѣмето на Критското въстаніе. Грѣц. Правителство ся намѣрило като обидено отъ това и повикало посланника си Г. Рангави. *Левантъ Хералдъ* осѫжда тѫзи постѫпка на Портѫтѫ, но *Тюркы* расправя че отричаніето на Портѫтѫ да пріеме Г. Трикупи за посланникъ не было защото былъ министръ по Критското въстаніе, но защото Грѣц. Правителство не уварлило общопріетыйтъ въ такъвъ случай международенъ етикетъ да прѣдизвѣсти кого мѣрка да назначи за посланникъ.

— Казватъ че ся прѣдложило на Н. Выс. Великый Везиръ единъ проектъ споредъ който главното управленіе на Импер. почты щѣло да състави денно служеніе орѣзъ Варнѫ и Букурешъ съ Европѫ.

— Извѣстно е че на 19 юнія Италія ще прѣнесе столицѫтѫ си въ Римъ. У квиринадскый палатъ ся по правили всичкѫ онѫзи странѫ за зданіето въ което ще живѣе царытъ. Френскыйтъ посланникъ при Римскый дворъ Графъ Харикуртъ добылъ заповѣдъ отъ Версаль да ся отвяся повече пріятелскы къмъ Италіянското Правителство.

Италіянското Правителство проводило въ Египетъ генерала Деверкія за да видя какъ може да си основе на Червено-то море Италіанска колонія:

— Въ Персіѭ страшенъ гладъ владѣялъ и споредъ получаваныте извѣстія, жестокостьта на гладытъ надминува всяко понятіе. Хыляды падатъ мрытвы по улицытѣ отъ гладъ или отъ болѣститѣ които гладытъ носи съсъ себе си. Повечето отъ мрытвытѣ лежатъ незакопани. Отъ което страшно е да ся нероди и чума. А що е ужасно и за казваніе человѣцытѣ зели да ся ядѫтъ помежду си и пристигѫло щото родителитѣ да ядѫтъ дѣцата си.

— Излѣзло вече върховно рѣшеніе съ което ся подтвърдяватъ ланскытѣ заключенія на сръбскый народный Съборъ въ Карловецъ а именно: нареждането на конзисторіѭтѫ, и организуваніето на Митрополитскыйтъ черковенъ и училищенъ Съвѣтъ, и послѣдийтъ тозн съ задържаното право на държавенъ надзоръ. Организаціята на съборътъ ся пратила назадъ до съборътъ да ся измѣни споредъ правителственытѣ забѣлѣжкы.

— Отъ Енесъ пишатъ на Неологосъ та ся хвалятъ за добрыйтъ вървешъ на Читалището си, което, споредъ дописникътъ ако и прѣди два мѣсеца само отворено доста сполучило въ цѣльтѫ си, която ся разумѣва каква е отъ това що ся казва въ допискѫтѫ „.. „Сега повече отъ всякой другъ пѫть съгласіето е сила и непрѣдъкъ и необорима прѣграда противу изъ-день-въ-день и всѫду и съ всякаквы срѣдства прѣливающе то ся вещество на панславизмътъ" [и Енезлитѣ ся уплашили отъ панславизмътъ и прѣтрады въздигатъ, отъ що? Защото по всичкытѣ села въ Енешкѫтѫ казва все грѣцкы четѫтъ въ черквытѣ и не знѫтъ горкытѣ селени че има было Българскѫ книгѫ и никога не сѫ чули ни едно поучение по Българскы!]

— Отъ Пловдивъ единъ дописникъ на Неологосъ хвали дѣятелностьтѫ и правдолюбіето на Мютесарифина Кямилъ паша прѣдъ безпристрастно-то поведеніе и строгото равенство на когото всичкытѣковове на Булгаристытѣ [?] пропадали ужь съвършенно. Сѫщыйтъ дописникъ ся жалува че мѣстото страдало защото нѣмало безопасность, и като хвали дѣятелностьтѫ на тысещника Хюсеинъ аги, който издирилъ и уловилъ онѫзи който разбилъ дебели-тѣ зидове на Крушумъ Ханъ и обралъ единѫ мазѫ, и онѫзи които по едно сото убили едного человѣка и му ограбили дрехытѣ, отдава всичкѫтѫ грѣшкѫ за нѣмането безопасность на испытовача [истидакчіята] противъ когото негодували ужь полициятa и гражданытѣ че расипвалъ стараніята на полиціѭтѫ за истреблеціето на пазѫнищытѣ.

— Съ благодареніе си научаваме че нашитѣ съотечественици 22. Желѣзъ Драгановъ отъ Тулчѫ, Іосифъ Драгановъ отъ Котелъ. Станчо Стояновъ отъ Шуменъ, Ангелъ Д. Пюскюлѭевъ отъ Шуменъ и Сотиръ Петровъ отъ Самоковъ, свьрширатъ факултетътъ на Медицинѫтѫ въ тукашного Имп. Медицинско училище, земятъ атестатъ за докторо, и ще ся назначѫтъ на службѫ. Радостьта на нашитѣ млады съотечественици доктори е голѣма за това че сѫ свьршили урокытѣ си и признателностьта имъ къмъ Имп. Правителство е еще по-голѣма; но както можахмы да забѣлѣжимъ отъ нѣкои разговоры обидно малко имъ ся видѣло това дѣто че съотвѣтно на успѣхытѣ които показали въ наукѫтѫ не ся удостоилъ ни единъ отъ тѣхъ да бѫде избранъ споредъ уставътъ на училището да ся прати въ Европейскитѣ училища на съвьршенствоване въ Медицинскѫ-тѫ наукѫ.

— Пишатъ отъ Бѣлградъ въ Маджарскыйтъ вѣстникъ "Лондъ„ че на скоро станѫло покушеніе врѣзъ живота на княза Милана по слѣдующытѣ обстоятелства. Убійцитѣ были избрали врѣмето за това когато младыйтъ князь излизалъ отъ театрътъ. Но за честьтѫ му бомбата съ която щѣли да извьршятъ злодѣйното си намѣреніе) ся пръснѫла прѣди означенното врѣме, прѣдъ Милана, безъ да докачи нѣкого.

Споредъ по новытѣ извѣстія отъ Бѣлградъ, въ това гнусно покушеніе были зели участіе прежлебывшыйтъ журналистъ Олимбъ Славичъ и прежлебывшійтъ под-стотникъ Бушковичъ заедно съ нѣколко другы, които турили вече подъ испытъ.

А споредъ както мысли сръбскыйтъ вѣстникъ "*Застава*„ рѣченото покушеніе ся исковало отъ регенціѭтѫ за едно непознато намѣреніе. Прѣди малко дни Князьтъ получилъ безименно писмо, въ което го заплашвали съ смьртъ; той тогазъ тутакси повикалъ Блазневаца, който е единъ отъ членоветѣ на регенціѭтѫ и като му показалъ писмото рѣклъ му: "еще не сьмъ свьршилъ наукытѣ си, и ето че противъ мене ся ковѫтъ съзаклятія. Не щѫ вече да останѫ въ Сърбіѭ; дайте ми принадлежащѫтѫ часть отъ наслѣдието ми, и оставѣте мя да довьршѫ наукытѣ си и да живѣѭ въ Франціѭ.

Но Блазневацъ едвамъ можалъ да укроти княза. Послѣ нѣколко дни ся случило покушеніето за убиваніето му.

—Отъ 22 Маія изъ Цариградъ телеграфирали до нѣкои Европейскы вѣстници слѣдующето.

„Счита ся за положително, че Рускыйтъ Императоръ ще дойде тука да посѣти Н. В. Султана, който сѫщо ще отиде за Петербургъ за да повьрни посѣщеніето на Императора. Сближаваніето на двата двора ще доведе рѣшенѫтѫ вече мѣркѫ за непжжданіето отъ Османскѫтѫ Държавѫ на всичкы поляшкы емигранты и отдалеченіето на поляшкѫтѫ стихія отъ турскѫтѫ войскѫ. Еще, градътъ Батумъ, който е при Рускытѣ граници на Черно-Море, ще ся отстѫпи на Русіѭ срѣщу възнагражденіе съ пары. „ Разумѣва ся, кава вѣстникътъ отъ който извличамы това извѣстіе, че никакъ не гарантуваны за истинностьтѫ на този телегрѫмъ.

Споредъ единъ телеграфъ отъ Мюнхенъ, тридесять и единъ учени, между които и професорътъ Дилингеръ, Фріедричъ, Лордъ Актонъ и много учени мѫжіе, публикувахѫ едно прогласеніе къмъ Нѣмскыйтъ народъ, въ което ся отклоняватъ прогласенытѣ догмы отъ Ватикана. Считатъ постановленіята на Папѫтѫ опасны за държавытѣ и за обществата и противоположны на гражданскытѣ обязанности. Съжаляватъ безсмѣтіето на епископытѣ, които, като не ся засрамихѫ да похулятъ наукѫтѫ, совѣстьтѫ и здравыйтъ разумъ на народытѣ, провъзгласихѫ за бунтовны и достоукоривателны всичкы онѫзи които не ся повинуватъ слѣпо на рѣшеніята на Римскыйтъ дворъ. Надѣѭтъ ся еще че ще ся извьрши едно прѣобразуваніе въ католическѫтѫ черквѫ, съ спитѫ на което ще ся съгласятъ различнытѣ убѣжденія и ще ся намѣни до сегашнытѣ ходъ, по началата на новото просвѣщеніе.

А най-послѣ прилагатъ че преобразуваніето на Черквѫтѫ неможе да закъснѣе, ако ся просвѣтятъ католическытѣ епископи и пріемѫтъ истинѫтѫ.

— Нѣкой вѣстници извѣстяватъ че три пахіи въ Маджарско, които броятъ до 15.000 души, ся отрекли отъ католицизмътъ и прегръщѫли догмытѣ на Источнѫтѫ православнѫ черквѫ.

— Френското Правителство рѣшило да изгони изъ Парижъ не само злодѣйцытѣ и бездомны-тѣ, но и всичкы онѫзи които не бы показали опрѣдѣлено мѣсто прѣбываніе или серіозны срѣдства за прѣпитаніе. Вѣрватъ че отъ едно таквозъ прѣчистваніе френска-та столица ще ся отърве близу отъ 60 хил. души.

— Гроссе единъ отъ пьрвенцытѣ на комюнътъ въ Парижъ былъ вече подъ второ изпытваніе, на което го държѣло повече отъ два часа. Страхливыйтъ този републиканецъ споредъ както ся вижда, не ся показалъ токозъ списливъ въ исказванията си, защото слѣдъ туй му припытваніе послѣдували многобройны испозатварянія.

— Графъ Молтке прѣзъ тѣзи дни ся завьрнѫлъ отъ пѫтуваніето което направилъ до Стразбургъ, и което, както казватъ имало свръска съ работаніето което има да започне за разширочаваніе-то на крѣпостнѫ-та оградѫ на реченнѫтѫ твьрдынѭ за допълненіе на забранителнѫ-тѫ системѫ по лѣвия брѣгъ на Рейнъ.

—Бонапартоватa партія иска да ся покаже си въ избирателнѫтѫ борбѫ, която ставѫ за допълнителнитѣ изборы. Споредъ както увѣряватъ Руе, Форкадъ Отманъ, Принцъ Жератъ и много другы бонапартисты приготовяватъ кандидатството си.

— По причинѫ на недугуваніето на Н. Выс. Великый Везиръ, оставката на Н. Св. Патріархътъ не ся е еще подала. Поради тази причина и въпросъ за сегашнѫтѫ хупа. Виновникътъ на този въпросъ Г. Кюбулъ който бѣше напусналъ патріархіѭтѫ и отшелничествоваше при сродницытѣ си въ Бешикъ-ташъ, отъ минѫлѫтѫ срѣдѫ ся завьрнѫлъ въ Патріархіѭтѫ и влѣзва пакъ въ протосингелството си.

Редакторъ и Издатель П. Р. Славейковъ.

Въ Печатницата на Вѣст. Македония
Въ Пиринчійтъ Джамлѫ-ханъ № 15.

Долоподписани-тѣ вземамы честь да извѣстимъ че съставеното на 1863 год. наше Търговско Дружество.

Въ Варнѫ подъ наименованіе

М. З. и Попповичь.

ся раздѣля и остава за частнѫ сметка. Управленіе на Хр. Попповичь, Комуто само за напрѣдъ ще давать довѣріе.

Варна, 31 Мая 1871.

Марко Х. Вълчуев.
Х. Захарій Тончов.
Хр. Попповичь.

— Комисіята за осиромашяваніята въ Тоджаретѣтъ за послѣденъ пѫть извѣстява за жителитѣ на осиромашелыйтъ Касанъ Хюсеинъ Ага, щото най-много въ 15 дена отъ 25 рабіолъ — Енел и 31-й Мая въ понедѣлникъ да ся прѣдставятъ прѣдъ нѣѭ и съгласно 199-й и 200-й членове отъ Търговскый кодикъ подтвърдяватъ наслѣдията на възнаградѣ ся земы, понеже ще ся извьршатъ и колнытѣ за онѫзи които са несъобразили горното занимателі както и за занимателитѣ които ся повѣрватъ по нѣѭ.

Комисіята надъ осиромашавон. въ Тоджаретѣ.

Редакторъ и Издатель: П. Р. СЛАВЕЙКОВЪ.

царя. И ныи съ неговытѣ духовны сѣвы смы го слушали, като неговы духовны чада; и его че сѫ направихѫ на негово врѣмя, отъ както е дошелъ на всяко село церкви и училища. А освень тѣзы благоугодны заведенія и за народа полезны работы, не ни е направилъ никои сполы на церковныя-тѣ ни въпросъ, нито никой пострада отъ епархіотыты му, каквото по другы мѣста станахѫ; но всегда ны е закрылилъ, като отецъ духовныты си чяда. Заради това и ные изразяваны благодареніето си и казваны споредъ Апостола Павла: „таковъ нашъ подобаше Архіерей."

Заради това като останы благодарни и задоволни; желаемы и за напрѣдъ да не ся лишимы отъ Негово Боголюбіе и тъй оставамы за всѣгда благонадежны и е смы.

Вѣрны и покорны рабы и жители на Ловчанскѫтѫ Епархіѭ.

1868 Декемврій 1 Орханіе (Новъ градъ.)

(Слѣдватъ) 5 мух. печати и 25 градскы подписы.

Оставката на Патріарха.

Единъ отъ грѣцкытѣ вѣстницы дава слѣдующытѣ свѣдѣнія за работытѣ на Патріархіѭтѫ. — "Минѫлый петъкъ събрахѫ ся въ Патріархіѭтѫ св. Синодъ и Народный Съвѣтъ. Тѣхното свыкваніе и съразмышленіе было по слѣдствіе на това дѣто че, шестьтѣ членове що бѣхѫ ся оттеглили отъ този Съвѣтъ трѣбало да ся турятъ на мѣстото имъ другы, и избирателното събраніе тринѫ събирано за тѫзи цѣль не могло да извьрши нищо за това, понежо най-пьрво избранитѣ отъ него шесть мина тутакъ си дали оставкѫтѫ си, а вторый пѫть отъ избранытѣ такожде не пофорнѫ шестима, тримата пріехѫ а другытѣ си дадохѫ такожде оставкытѣ, а изъ третій пѫть не ся образува събраніе; поради всичко това състояніето на черковытѣ и народны работы пристигнѫ въ много лошо положеніе, като слѣдствіе на тѣзи съразмышленія има да съобщимы слѣдующето: Онѫзи които сѫ ся оттеглили отъ Съвѣта шесть членове задъл-

не знемъ. Колкото ся нѣкои

това пакъ на нѣкои умысли каквото ся проявяватъ въ другытѣ домогванія на гърцытѣ и о обсипо у вѣстникарытѣ да раздразнятъ грѣцкыйтъ елементъ прѣдставяющe Патріархіѭтѫ като опустошаема. Но кои сѫ опустошителитѣ ако не бы пакъ сами гърцитѣ?

— Въпросътъ за кесарійскый владыка влѣзва въ единѫ по-другѫ фазѫ. Като си далъ званично оставкѫтѫ назначенытѣ за въ Кесаріѭ Анхіалскый владыка и ся пріела отъ Синода, Патріархътъ прогласилъ Кесарійскыйтъ прѣстолъ за вдовствующъ и казалъ на Кесарійцытѣ че ще ся погрыжи за доброто икономисваніе на въпросътъ.

— Вечера въ Недѣлѭ Арменцытѣ празднувахѫ твьрдѣ тържественно на Хюнкяръ-искелеси 11-тѫ годишнинѫ отъ подтвърдѣніето на народныйтъ имъ уставъ. Ученицитѣ отъ Армянското дѣвическо училище на Стамата, като посѣтили мѣстото на събраніето, минѫли послѣ отъ тамъ съ управителя на